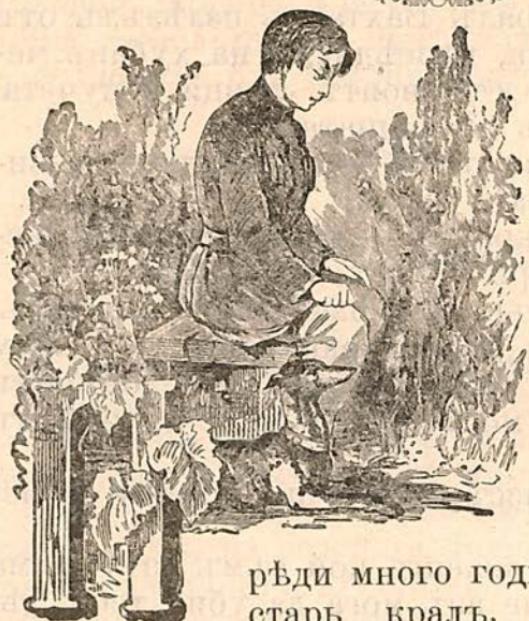

Кралъ Вахтангъ.

Ръди много години живѣлъ единъ старъ кралъ, който се казвалъ *Вахтангъ*. Той билъ грозенъ и страшенъ. Всички се боели отъ него.

Беднажъ кралътъ отишълъ въ гората на ловъ, заедно съ своите ловци и съ стотина кучета. Изкочили изъ гората, уплашень, малъкъ, безпомощенъ рогачъ. Кралътъ и ловците тръгнали слѣдъ него да го гонятъ.

На кждѣ ще отиде бѣдния рогачъ? Съ всичката си сила започналъ да бѣга, на кждѣто му видята очитѣ. Избѣгалъ на полянката, гдѣто била кѫщата на горския стражарь. Рогачътъ, като видѣлъ вратата отворена, влѣзълъ въ кѫщата и се скрилъ въ жгълътъ до стѣната. Легналъ тамъ, затворилъ си очитѣ и едва дипалъ отъ страхъ и отъ умора. . . .